

РЕШЕНИЕ

№ 6234

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8424** по описа за **2020** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. М. П. от [населено място], [улица], чрез пълномощника си адв. Н. Ц. от АК-В., срещу Решение от 08.04.2020 г., постановено по адм.д. № 18456/2019 г. от СРС-НО,115-ти състав.

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-017065/05.09.2019 г., издадено от ВНД началник сектор, отдел „Пътна полиция“ –СДВР, като в частта, с която наложените на касатора на основание чл. 175, ал.5, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ административни наказания „глоба“ в размер на 150 лв. е намалено на 50 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ е намалено от 2 месеца на един месец, а в частта, с която на основание чл.183, ал.2, т.11 ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 20 лв. НП е потвърдено.

В жалбата се сочи, че оспорваното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. По отношение на първото нарушение - не са спазени изискванията на чл.40, ал.3 ЗАНН при съставянето на АУАН. Нарушени са разпоредбите на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Неправилно е тълкувана разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДвП и квалификацията следва да е по чл.40, ал.2 ЗДвП. Липсва пълно описание на нарушението. Относно второто нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП се

твърди, че правната квалификация на деянието е погрешна, не е отразен обективния признак „липса на съгласие“. Сочи се нарушение на чл.42, т.9 ЗАНН. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата. Не претендира за разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административен процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и показанията на актосъставителя Ц. Ц.. Установено е по безспорен начин, че на 25.06.2019 г., около 11,30 ч. в [населено място] касаторът е управлявал лек автомобил „Ситроен К.“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица] и при извършване на маневра на заден ход самокатастрофира в намиращите се на мястото три хладилни витрини, след което напуснал местопроизшествието без да сигнализира и изчака контролните органи. Въз основа на горната фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Този извод на съда е правилен.

Неоснователни са оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения. Като такова на първо място се сочи неспазване на чл.40, ал.3 ЗАНН. Основното изискване на тази разпоредба е присъствието на двама свидетели при съставянето на АУАН и намира приложение при две хипотези - или липса на свидетели при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие. Следва да се има предвид, че нарушението е извършено на 25.06.2019 г., а АУАН е съставен на 12.08.2019 г., т.е. приложена е втората хипотеза. Също така приложени са и писмени сведения от двама очевидци, които сведения съвпадат с обясненията на касатора, дадени в саморъчно написаната от него декларация. Не всяко неспазване на процесуалните правила обуславя отмяна на административния акт, а само съществените процесуални нарушения. В случая не е налице такова съществено неспазване на процедурните правила, което да предпоставя отмяната на НП.

На второ място се прави довод за нарушение на чл.42, т.4, респ. чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Това оплакване е направено и пред въззивния съд, който в този смисъл е

изложил убедителни матови, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да преповтаря.

Неоснователно е и оплакването за неправилна квалификация на нарушението по ч.40, ал.1 ЗДвП, тъй като на местопроизшествието нямало други участници в движението. Нормата на чл.40, ал.1 ЗДвП изисква от водачите преди да започнат движение назад две неща – да се убедят, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създадат опасност или затруднения за останалите участници в движението. В случая касаторът не е изпълнил първото изискване – не се е убедил, че пътят зад управлявания от него лек автомобил е свободен, поради което дадената в НП правна квалификация е правилна.

Неправилно е и оплакването за нарушение на изискванията на чл. 123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП. Този законов текст изисква на първо място участниците в произшествието да уведомят органите на МВР и да изпълнят техните указания, което означава, че трябва да изчакат тяхното идване. Това изискване на закона именно не е изпълнил касаторът, независимо дали има съгласие с други участници в произшествието, поради което съдът намира, че дадената квалификация е правилна.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.40, т.9 ЗАНН. Наистина в АУАН липсват имената и адресите на лицата, претърпели имуществени вреди, но това не води до ограничаване правото на защита и не е налице процесуално нарушение от категорията съществени, което да води до отмяната на НП.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото претенцията на касатора за разноси за настоящата инстанция е неоснователна и такива не следва да бъдат присъждани.

По искането на В. М. П. за присъждане на разноси по представения списък по чл.80 ГПК в о.с.з. на 12.02.2020г. в производството пред въззивната инстанция и по арг. на подадената на 26.06.2020г., с вх. № 1030178 по описа на СРС, по нахд № 18456/2019г . СРС,НО, 115 състав молба за допълване на решението от 08.04.2020г. в частта за разноските, следва да се произнесе въззивния съд след връщане на делото в СРС.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град,XXII- ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.04.2020 г., постановено по нахд № 18456/2019 г. от СРС-НО,115-ти състав.

ИЗПРАЩА делото на Софийски районен съд ,НО, 115 състав за произнасяне по молбата на В. М. П., с вх. № 1030178 от 26.06.2020г.по описа на Софийски районен съд за допълване на решение от 08.04.2020г., постановено по нахд № 18456/2019г. в частта за разноските.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: